

5. neděle v mezidobí B

*Chvalte Hospodina,
uzdravuje ty, jimž puká srdce,
a jejich rány obvazuje. (Žl 147,3)*

První čtení

Job 7,1-4.6-7

Job řekl: "Což nejsou svízele údělem člověka na zemi, dni jeho jako dni nádeníka? Jak otrok touží po stínu, jak nádeník čeká na svou výplatu, tak jsem dostal v úděl měsíce bídy a noci soužení byly mně přiděleny. Když uléhám, říkám si: Kdy asi vstanu? Když končí večer, sytím se neklidem do úsvitu. Mé dny jsou rychlejší než tkalcovský člunek, plynou bez naděje. Pamatuj, že můj život je jako dech, mé oko již nikdy neužít štěstí."

Druhé čtení

1. Korintánům 9,16-19.22-23

(Bratři a sestry!) Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu; to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal. Odměnu bych mohl čekat, kdybych to dělal z vlastního popudu. Když to však dělám proto, že to mám nařízeno, plním jen úkol, který mi byl svěřen. Jaká je tedy moje odměna? To, že hlásám evangelium, a nic za to nechci, takže se vzdávám práva, které mi evangelium poskytuje. Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí. U slabých jsem se stal slabým, abych získal slabé. Pro všechny jsem se stal vším, abych stůj co stůj zachránil aspoň některé. A to všechno dělám proto, abych zároveň s nimi získal podíl (v dobrech) evangelia.

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Simonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: "Všichni tě hledají!" Odpověděl jim: "Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel." A procházel celou Galilejí, kázal v jejich synagogách a vyháněl zlé duchy.

K zamyšlení

Bratři Šimon a Ondřej žili jako rybáři v Kafarnau. Bydleli u Petrovi tchyně, která byla nemocná. Na přímlovu její rodiny k ní Ježíš šel a uzdravil jí. Poté se starala o všechno. V podstatě je to celkem obyčejný příběh zázračného uzdravení, o kterých hovoří Bible. Přesto vynáší na světlo mnohé z toho, co a kým chce pro nás Ježíš být. Každý nemocný člověk je nemocný mnoha způsoby a tím je i neuzdravitelný. Neexistuje rozdělení těla a duše. Proto je Ježíšův příchod na tento nemocný a neuzdravitelný svět a začátek Božího království jakousi nabídkou k uzdravení a spáse celého lidstva. Ježíš nám nechce věnovat jen kousek života, nýbrž život v celé jeho plnosti! Když je člověk připraven udělat ve svém životě Ježíšovi místo, Ježíš dokáže tuto nabídku využít. Bez zbytečných slov podává Ježíš člověku ruku a pozdvihuje jej. Zárodek této náklonnosti v sobě skrývá rozvinutí neohraničené spásy těla a duše, stejně jako rozvinutí osobně prožitého uzdravení v sobě nese zárodek lásky uzdraveného k ostatním lidem, kteří uzdravení potřebují.

Nemocní pocítují tuto hlubokou uzdravující sílu a přicházejí k němu v zástupech. Ježíš nikoho neodmítá, ale nad ránem, když je ještě tma, odchází do samoty a modlí se. Je si vědom toho, že je zde pro to, aby působilo Boží slovo a ne pro to, aby se on osobně stal známou osobou. Proto je pro něj čas samoty a modlitby v ústraní a tichu také důležitým časem, ve kterém vždy hledá, reflektuje a ptá se po smyslu a cíly svého poslání a prosí o to, aby skutečně hlásal poselství toho, kdo ho poslal.

Na tomto místě spatříme Ježíšův životní rytmus, který prochází celým evangeliem: střídání mezi činností a tichem, mezi uzdravujícími skutky a modlitbou. Ježíš potřebuje hodiny samoty, hodiny rozhovoru s Bohem, aby se pak posilněn mohl vrátit zpět k lidem. Když tento rytmus zavedeme do našich životů, naučili jsme se od Ježíše velmi mnoho.